

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/220/2015
Identifikačné číslo spisu: 7015200222
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7015200222.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Judity Kokolevskej a JUDr. Ľubice Filovej v právnej veci navrhovateľa: Ing. Z. E., nar. XY, bytom T., právne zastúpený: Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri, s.r.o., IČO: 36 863 017, so sídlom Garbiarska 5, Košice, proti odporkyňi: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 29. mája 2015, č.k. 9Sd/13/2015-23, takto

rozhodol:

Najvyšší súd rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 29. mája 2015, č.k. 9Sd/13/2015-23, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 29. mája 2015, č.k. 9Sd/13/2015-23, potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo XY z 23.10.2014, ktorým podľa § 70, § 71 a § 112 ods. 2 a 6 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon“) navrhovateľovi od 08.12.2014 odňala invalidný dôchodok s odôvodnením, že podľa posudku posudkového lekára pobočky Sociálnej poisťovne Košice z 06.10.2014 nie je od tohto dňa invalidný, pretože nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40%.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že mal za preukázané, že navrhovateľ bol uznaný invalidným od septembra 2013 so 41% mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (ďalej aj „miera poklesu“), keď rozhodujúcemu zdravotnému postihnutiu (endokrinné choroby, poruchy výživy a premeny látok, alimentárna obezita), zaradenému do kapitoly IV., položky 4, písm. a) prílohy č. 4 zákona, bola priradená 35% miera poklesu a táto bola zvýšená o 6% za iné zdravotné postihnutie (obmedzenú pohyblivosť kolien stredne ťažkého stupňa vľavo a ľahkého stupňa vpravo). Na základe zhodných záverov posudkov posudkových lekárov pobočky a ústredia Sociálnej poisťovne zo 06.10.2014, 19.12.2014, resp. 19.02.2015, založených na zistení zlepšenej hybnosti kolien v porovnaní so stavom pred uznaním invalidity, a to na základe nálezov ortopedického vyšetrenia z 13.01.2014,

17.01.2014 (správne malo byť uvedené „27.01.2014“), 25.11.2014 a 24.03.2015 mal krajský súd preukázané, že miera poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť dosahuje za rozhodujúce postihnutie naďalej 35%, pričom postihnutie kolien naďalej nepodmieňuje navýšenie miery poklesu o 6%, takže celková miera poklesu je len 35%, takže navrhovateľ už nie je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona a preto mu nárok na invalidný dôchodok zanikol. Keďže jednoznačné závery posudkových lekárov neboli ničím spochybnené, rozhodnutie odporkyne ako súladné so zákonom potvrdil.

Rozsudok krajského súdu navrhovateľ napadol včas podaným odvolaním. Namietol záver o zániku invalidity v dôsledku stabilizácie zdravotného stavu a zlepšenia funkčnosti hybnosti kolien, keď pôvodné zvýšenie miery poklesu o 6% pre postihnutie vyplývajúce z degeneratívneho ochorenia kolien t.č. z funkčného hľadiska stratilo význam. Podľa jeho názoru posudkoví lekári nedali presnú odpoveď, prečo prestal byť invalidným. Trpí obojstrannou gonartrózou, teda ochorením, ktoré je progresívne a nezvratné, jeho stav sa od uznania invalidity v roku 2013 nezlepšil, naopak, plytutím času je ťažší a je nezvratným faktom, že v ďalšom štádiu bude musieť používať barle a podrobiť sa výmene kolenných kĺbov; tieto okolnosti jednoznačne vyplývajú z lekárskeho správ, ktoré mala odporkyňa k dispozícii a vyplývajú aj zo znaleckého posudku MUDr. Lisánskeho, znalca pre odbor zdravotníctvo a farmácia, odvetvie: ortopédia č. 95/2015 z 20. júla 2015. Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a doplnenie dokazovania. Súčasne žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania, a to trovy právneho zastúpenia vo výške 175,02 €.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia navrhovateľa boli dostatočne ozrejmene príslušnými posudkovými lekármi, posudky sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú, nebol preto dôvod na ďalšie dokazovanie. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“).

Podľa § 492 ods. 1 SSP konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s citovaným ustanovením najvyšší súd v konaní postupoval podľa ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu a konštatuje správnosť jeho dôvodov. Na zdôraznenie jeho správnosti dopĺňa (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Podmienkou trvania nároku na invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 1 zákona je trvanie invalidity podľa § 71 ods. 1 zákona.

Podľa § 70 ods. 1 zákona poistenec je invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok (§ 70 ods. 2 zákona).

Podľa § 71 ods. 4 zákona pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe :

- a) lekárskeho správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zariadenia a zhodnotenia liečby s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja, ďalšej liečby a
- b) komplexných funkčných vyšetrení a ich záverov, pričom sa prihliada na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, zostávajúcu schopnosť prípravy na povolanie, možnosti poskytnutia pracovnej rehabilitácie alebo rekvalifikácie.

Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je uvedená v prílohe č. 4 (§ 71 ods. 5 zákona).

Z dávkových spisov odporuky vyplýva, že navrhovateľ bol uznaný invalidným v roku 2013 pre celkovo 41% mieru poklesu, keď za rozhodujúce zdravotné postihnutie mu bola určená 35% miera poklesu a táto bola v súlade s § 71 ods. 8 zákona zvýšená o 6% za obmedzenú pohyblivosť kolien stredne ťažkého stupňa vľavo a ľahkého stupňa vpravo. Z posudku posudkového lekára pobočky Sociálnej poisťovne Košice z 02.09.2013 vyplýva, že navýšenie podľa § 71 ods. 8 zákona vykonal na základe funkčného vyšetrenia, ktoré preukázalo obojstrannú gonartrózu s obmedzením pohyblivosti kolien, vpravo ľahkého stupňa a vľavo stredne ťažkého stupňa pri flexii 80 stupňov.

Medzi účastníkmi nebolo sporné hodnotenie miery poklesu za rozhodujúce zdravotné postihnutie (35%).

Z posudkov posudkových lekárov, vydaných v terajšom správnom konaní dňa 06.10.2014, 19.12.2014, resp. 19.02.2015, vyplýva zistenie zlepšenej hybnosti kolien v porovnaní so stavom pred uznaním invalidity, a to na základe nálezov ortopedického vyšetrenia 27.01.2014 (flexia vľavo viazne terminálne), 25.11.2014 (flexia obojstranne do 120 stupňov, viazne posledných 20-30 stupňov). Posudkový lekár sa dňa 17.04.2015 vyjadril aj k nálezu z ortopedického vyšetrenia zo dňa 24.03.2015 tak, že neprináša nové skutočnosti oproti už hodnotenému stavu.

Navrhovateľ v konaní pred krajským súdom nepreukázal žiadne nálezy, ktoré by svedčili o inom zdravotnom stave v čase jeho posudzovania na základe určenej kontrolnej lekárskej prehliadky, resp. už v priebehu konania o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu o odňatí invalidného dôchodku.

Odvolací súd poukazuje na to, že v zmysle § 71 ods. 2 zákona pri posudzovaní poklesu pracovnej schopnosti je rozhodujúci aktuálny zdravotný stav a nemožno prihliadať na budúcu možnosť jeho zhoršenia, resp. novej potreby operačného riešenia v budúcnosti. Súčasne považuje za potrebné zdôrazniť, že pre posúdenie zákonnosti rozhodnutia o odňatí invalidného dôchodku majú právny význam len lekárske nálezy z obdobia pred odňatím tejto dávky. V zmysle § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Následné zhoršovanie zdravotného stavu je preto právne irelevantné a mohlo by mať význam v prípadnom konaní o novej žiadosti o invalidný dôchodok.

Pokiaľ navrhovateľ namietal znalecký posudok MUDr. Lisánskeho, tento bol podaný až 20. júla 2015. Ani z jeho obsahu, vrátane vlastného vyšetrenia znalcom dňa 16.07.2015 však nevyplýva, že by u navrhovateľa pretrvávalo obmedzenie pohyblivosti kolien v rozsahu, ktorý bol vzatý do úvahy pri uznaní invalidity (zvýšení miery poklesu za rozhodujúce zdravotné postihnutie o ďalších 6%), naopak preukazuje flexiu do 100-110 stupňov, s obmedzením flexie len terminálne).

Pre určenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť nie je rozhodujúci samotný nález rtg-vyšetrenia preukazujúci gonartrózu II., resp. III. stupňa, ale rozhodujúci je výsledok funkčného vyšetrenia kolien. Odvolací súd mal za preukázané, že funkčné vyšetrenia preukazujú zlepšenie pohyblivosti kolien a preto záver posudkových lekárov, že zlepšenie hybnosti kolien neodôvodňuje naďalej navýšenie miery poklesu o 6% podľa § 71 ods. 8 zákona, považoval za presvedčivo odôvodnený a logický. Na tom základe mal aj odvolací súd za preukázané, že navrhovateľ od 06.10.2014 nie je naďalej invalidný podľa § 71 zákona, od tohto dňa nespĺňa podmienky nároku na invalidný dôchodok, rozhodnutie odporuky považoval za súladné so zákonom a preto ho potvrdil ako vecne správne podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 219 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1, § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 O.s.p., tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.